

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1131

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 noiembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 487 din 25 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	2–4
Decizia nr. 555 din 7 iulie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	5–8
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
202. — Ordonanță de urgență pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020	8–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.203. — Ordin al ministrului apărării naționale privind aplicarea la nivelul Ministerului Apărării Naționale a prevederilor Strategiei naționale și a Planului național de acțiune privind implementarea Rezoluției 1.325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite — Femeile, pacea și securitatea pentru perioada 2020—2023, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2020	14–15
3.020. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor Publice a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în sumă totală de până la 2,5 miliarde euro, prin lansarea a două serii noi de obligațiuni, cu maturități de 9 ani și 20 de ani, în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes” și desemnarea administratorilor tranzacției	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 487**

din 25 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ionița Cochînțu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Daniel Chiș și Simona Elvira Chiș în Dosarul nr. 45.571/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VII-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 510D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorii excepției de neconstituționalitate au depus concluzii scrise, prin care solicită admiterea acesteia.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, context în care arată că în materie există precedent constituțional și nu au intervenit elemente noi, care să conducă la schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 26 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 45.571/3/2017, **Tribunalul București — Secția a VII-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Daniel Chiș și Simona Elvira Chiș într-o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 85/2006.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prin dispozițiile criticate se creează o discriminare între creanțele ce pot fi compensate înainte de deschiderea procedurii de insolvență și cele născute în timpul procedurii și recunoscute prin hotărâre judecătorească, respectiv în etapa de observație, de reorganizare sau de faliment, întrucât este exclusă posibilitatea de a fi compensate și acestea din urmă. Astfel, nici instanța de judecată și nici ceilalți participanți la procedura insolvenței nu pot proceda la o compensare în temeiul acestor prevederi. Totodată se arată că în doctrină este acceptată compensarea în această fază a procedurii, iar instanțele de judecată invocă un temei al compensării prevăzut de Codul civil, respectiv de dreptul comun. De asemenea, se susține că toate drepturile fundamentale legate de vânzările efectuate de către profesioniști în timpul

procedurii de insolvență și în faliment sunt supuse actelor normative europene privind uniformizarea vânzărilor în Uniunea Europeană și normelor speciale de protecție pentru consumator. Față de această împrejurare, se apreciază că prin maniera în care este redactat art. 52 din Legea nr. 85/2006 se încalcă dreptul de proprietate și accesul liber la justiție, deoarece părțile nu au acces la justiție printr-un temei juridic adecvat, context în care să beneficieze de un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil.

7. **Tribunalul București — Secția a VII-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, notele scrise depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Dispozițiile criticate au fost abrogate, însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să exercite controlul de constituționalitate asupra acestora, astfel cum au produs efecte juridice în cauză. Dispozițiile criticate au următorul cuprins: „*Deschiderea procedurii de insolvență nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, atunci când condițiile prevăzute de lege în materie de compensare legală sunt îndeplinite la data deschiderii procedurii.*”

13. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți fundamentale. De asemenea, sunt menționate prevederile art. 1 cu privire la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că soluția legislativă a mai constituit obiectul controlului de constituționalitate, sens în care sunt, spre exemplu, Decizia nr. 402 din 3 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 mai 2007, și Decizia nr. 286 din 7 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 6 iulie 2005, prin care instanța de contencios constituțional a constatat că prevederile criticate nu sunt contrare principiului egalității în drepturi, dreptului de proprietate și protecției concurenței loiale.

15. În acest context, Curtea a observat că dispozițiile criticate instituie posibilitatea invocării de către un creditor a dreptului său de a cere compensarea creanței sale cu cea a debitorului atunci când sunt îndeplinite cerințele prevăzute de art. 1.143 și art. 1.144 din Codul civil din 1864 în materie de compensare legală. Prin această prevedere se garantează dreptul de creanță al creditorului asupra patrimoniului debitorului. Astfel, prin indisponibilizarea averii debitorului se urmărește evitarea diminuării masei credale a creditorilor înscrși în adunarea creditorilor. În acest sens, dispozițiile art. 1.718 din Codul civil din 1864 stabilesc, cu valoare de principiu, că patrimoniul unei persoane reprezintă gajul general al creditorilor acesteia pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor sale. Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței.

16. Distinct de cele reținute în jurisprudența anterioară, Curtea constată că în prezent dispozițiile art. 1.617 din Codul civil (art. 1.144 din Codul civil din 1864), conțin următoarele condiții pentru a opera compensația legală: obligațiile să fie reciproce, în sensul că acestea există între aceleași persoane, fiecare având una față de cealaltă atât calitatea de creditor, cât și pe aceea de debitor; datoriile să fie certe, lichide și exigibile, ceea ce semnifică cerința ca datoriile să îndeplinească toate condițiile pentru a conferi creditorului dreptul de a cere executarea în natură sau prin echivalent; datoriile să aibă ca obiect prestația de a da o sumă de bani sau o anumită cantitate de bunuri fungibile de aceeași natură, astfel încât, prin efectul compensației, părțile să fie puse în aceeași situație în care s-ar fi aflat dacă prestațiile reciproce ar fi plătite efectiv; părțile să nu fi renunțat expres sau tacit la compensație.

17. Așadar, în virtutea prevederilor art. 1.617 din Codul civil (art. 1.144 din Codul civil din 1864), aplicabile în cazul compensației prevăzute de procedurile de insolvență, are loc o compensație legală, care operează de drept, la momentul la care cele două creanțe/datorii sunt deopotrivă certe, lichide și exigibile, oricare ar fi izvorul lor și care au ca obiect o sumă de bani sau o anumită cantitate de bunuri fungibile de aceeași natură. Efectul acestei compensări constă în faptul că cele două creanțe se sting până la concurența cotităților respective. Dacă în urma compensației creditorul rămâne cu o parte din creanță neacoperită, aceasta este înscrisă la masa credală. De asemenea, dacă în urma compensației se constată că datoria mai mică este a debitorului insolvent, se va recupera diferența de creanță în favoarea debitorului.

18. Totodată, Curtea observă că soluția legislativă cuprinsă în textul criticat, prin care se dă posibilitatea compensării creanțelor, este o soluție ce vizează cu prioritate interesele creditorilor, în situația în care creditorul și debitorul au creanțe și datorii reciproce, născute anterior deschiderii procedurii. Prin urmare, compensația legală este un mod de stingere a obligației, iar nu o modalitate de realizare a creanțelor și poate fi invocată pe calea dreptului comun. Practic, dispoziția legală criticată confirmă faptul că instituția compensării, care operează de plin drept, este compatibilă cu procedura insolvenței, desigur, cu condiția ca prin compensare să nu se încalce ordinea de prioritate la distribuirea sumelor, principiile procedurii insolvenței

în satisfacerea creanțelor creditorilor, inclusiv scopul acesteia, respectiv instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și pentru îndestularea creditorilor.

19. În ceea ce privește compensarea din procedura insolvenței, sunt aplicabile prevederile art. 149 din Legea nr. 85/2006, care statuează că dispozițiile Legii privind procedura insolvenței se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă, Codului civil, Codului comercial și ale Regulamentului (CE) 1.346/2000 referitor la procedurile de insolvență, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene seria L nr. 160 din 30 iunie 2000. Potrivit art. 6 — intitulat *Compensarea* din Regulamentul (CE) 1.346/2000 referitor la procedurile de insolvență, deschiderea procedurii de insolvență nu aduce atingere dreptului unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu cea a debitorului asupra sa, dacă o astfel de operațiune este permisă de legea aplicabilă creanței debitorului insolvent. Astfel, prevederile criticate constituie practic o transpunere a normelor europene în materia insolvenței.

20. În acest context, din evaluarea cadrului legislativ în materie, Curtea observă că legiuitorul nu a stabilit un stadiu anume al procedurii în care să poată fi invocată compensația legală, astfel că acest mijloc de stingere a obligațiilor poate interveni în orice fază specifică procedurilor de insolvență, din momentul în care sunt îndeplinite condițiile, respectiv reciprocitatea obligațiilor, înlăturarea incertitudinilor asupra acestora, determinarea cu exactitate a valorii lor și scadența acestora, având în vedere faptul că practic vizează constituirea tabelului creditorilor, aspect specific procedurilor de insolvență prevăzute de lege.

21. Față de această împrejurare, Curtea reține că prin prevederile criticate se asigură egalitatea tuturor creditorilor care se află în ipoteza normelor legale, fiind o aplicare a prevederilor constituționale privind dreptul de proprietate, care statuează că „*proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”, dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului fiind garantate, însă conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite prin lege, astfel că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor (a se vedea, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 523 din 5 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 12 ianuarie 2017).

22. Ca atare, prin prevederile criticate este garantat, în mod egal, dreptul de proprietate pentru toți creditorii debitorului aflat sub imperiul procedurilor de insolvență, în sensul că toți creditorii se pot îndestula din averea debitorului, în funcție de ordinea de prioritate stabilită de prevederile Legii nr. 85/2006, fiind în consonanță cu sensul noțiunii de procedură a falimentului prevăzută la art. 3 pct. 23 din Legea nr. 85/2006, respectiv acea procedură de insolvență concursuală colectivă și egalitară care se aplică debitorului în vederea lichidării averii acestuia pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 522 din 11 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 26 ianuarie 2018, paragraful 26).

23. De altfel, și jurisprudența Comisiei Europene a Drepturilor Omului, spre exemplu, Decizia din 10 martie 1981, pronunțată în Cauza *X împotriva Belgiei*, este în sensul că procedurile legale instituite în materia insolvenței, de principiu, nu reprezintă o privare de proprietate asupra bunurilor, ci o măsură de control al folosirii acestora, în concordanță cu interesul general, potrivit art. 1 paragraful 2 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (în acest sens, a se vedea Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 17 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Luordo împotriva Italiei*, paragraful 67, și Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 5 iulie 2018, paragraful 32).

24. Față de această împrejurare, se reține că, în virtutea art. 61 alin. (1) din Constituție, potrivit căruia Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării, este de competența legiuitorului să stabilească anumite aspecte legate de procedura insolvenței, având în vedere scopul acesteia, respectiv instituirea unei proceduri colective pentru acoperirea pasivului debitorului aflat în insolvență și pentru îndestularea creditorilor, precum și cu respectarea principiilor procedurii insolvenței în satisfacerea creanțelor creditorilor.

25. Prin urmare, având în vedere cele prezentate mai sus, nu se poate reține pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 16 și ale art. 20 cu referire la prevederile art. 1 cu privire la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, fiind de competența legiuitorului să stabilească procedura compensărilor în situația în care sunt aduse în discuție procedurile de insolvență.

26. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil din Constituție, se reține că acestea nu au incidență în cauză, întrucât dispozițiile art. 52 din Legea nr. 85/2006 nu reglementează aspecte ce țin de principiile fundamentale ale dreptului la un proces echitabil, precum contradictorialitatea, dreptul de apărare, egalitatea procesuală, cu toate consecințele ce decurg din aceasta, iar în cadrul procedurii insolvenței, creditorii sau celelalte părți pot folosi toate mijloacele procedurale puse la dispoziție de lege pentru realizarea drepturilor lor. De altfel, potrivit art. 5 din Legea nr. 85/2006, printre organele care aplică procedura se regăsesc instanțele judecătorești și judecătorul-sindic, iar, potrivit art. 6 din aceeași lege, procedurile insolvenței sunt de competența tribunalului în a cărui circumscripție își are sediul debitorul, cu excepția apelului, context în care curtea de apel este instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic.

27. Referitor la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau a vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este aplicabilă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată. Astfel, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 martie 2013, invocarea prevederilor constituționale referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau a unor libertăți nu poate fi reținută dacă nu s-a constatat încălcarea vreunei prevederi constituționale care consacră drepturi sau libertăți

fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în capitolul II — *Drepturile și libertățile fundamentale* din titlul II — *Drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale* — din Constituție.

28. În ceea ce privește principiul legalității, pretins a fi încălcat prin normele criticate, Curtea observă că acesta este unul de rang constituțional, astfel că toate normele juridice adoptate de către statul român trebuie să fie în consonanță cu principiul supremației Constituției și principiul legalității, potrivit căruia „*în România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”. Prin urmare, încălcarea legii are drept consecință imediată nesocotirea art. 1 alin. (5) din Constituție, care prevede că respectarea legilor este obligatorie. Încălcarea acestei obligații constituționale atrage implicit afectarea principiului statului de drept, consacrat prin art. 1 alin. (3) din Constituție, aceste două principii fiind într-o strânsă interdependență dacă are loc încălcarea legii.

29. Prin prisma considerentelor mai sus expuse, având în vedere că nu s-a constatat încălcarea prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției, prevederile art. 52 din Legea nr. 85/2006 fiind în consonanță cu dispozițiile legale cu care se află în strânsă conexiune, respectiv Codul civil și Codul de procedură civilă, nu se poate reține pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, astfel că excepția de neconstituționalitate apare ca neîntemeiată.

30. De asemenea, Curtea observă că prin critica formulată în prezenta cauză se urmărește ca normele criticate să primească o anumită interpretare pe care să o realizeze instanța de contencios constituțional, în funcție de contextul particular al speței. Or, astfel cum a reținut constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 62 din 18 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 491 din 10 iunie 2020, paragraful 38, interpretarea și aplicarea legii în concret țin de autoritățile îndrituite cu ducerea la îndeplinire a prevederilor legale, respectiv țin de atribuțiile administratorului-judiciar, ale lichidatorului judiciar, ale judecătorului-sindic și ale instanțelor de judecată care trebuie să stabilească dacă poate avea loc compensarea anumitor creanțe în funcție de momentul la care acestea au devenit certe, lichide și exigibile și dacă această compensare are loc în procedura insolvenței sau pe calea dreptului comun.

31. Față de cele prezentate, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, raportate la prevederile constituționale și convenționale menționate în susținerea acesteia, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

32. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Daniel Chiș și Simona Elvira Chiș în Dosarul nr. 45.571/3/2017 al Tribunalului București — Secția a VII-a civilă și constată că dispozițiile art. 52 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VII-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 25 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Ioניה Cochintu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 7 iulie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar
și deconspirarea Securității

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ion Petrică în Dosarul nr. 6.870/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.083D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic în cadrul Direcției juridice, Mihai Alexandru Ionescu, având delegație depusă la dosar, lipsind autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, reiterând, pe larg, susținerile cuprinse în punctul de vedere formulat și depus în fața instanței judecătorești, care a însoțit încheierea de sesizare a Curții, aflat la dosarul cauzei. În plus, solicită menținerea jurisprudenței Curții în materie.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 125 din 17 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 6.870/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității**. Excepția a fost ridicată de Ion Petrică într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de lucrător al Securității, promovată de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 creează premisele unei forme de răspundere morală și juridică, pentru simpla participare la activitatea fostelor servicii de informații, fără a se stabili vreo formă de vinovăție. Prevederile respective nu iau în considerare faptul că ofițerii au desfășurat activități în cadrul atribuțiilor de serviciu, acestea fiind înscrise în actele normative din etapa

respectivă ca atribuții ale instituției, ale unității și ale postului pe care erau încadrați, făcând parte din metodologia de lucru caracteristică tuturor serviciilor de informații.

7. Se arată că prin semnificația dată termenilor și expresiilor din art. 2 al ordonanței de urgență criticate se induce ideea prezumției de vinovăție pentru toți lucrătorii fostei Securități ca urmare a apartenenței la această structură, fapt de natură să aducă prejudicii demnității și integrității unor persoane nevinovate, inclusiv posibile prejudicii de ordin material. Astfel, se încalcă prezumția de nevinovăție prevăzută de dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, aceasta fiind înlocuită cu prezumția de vinovăție colectivă, ceea ce contravine, în mod evident, prevederilor constituționale menționate.

8. Se apreciază că din lectura atentă a textului Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 rezultă că aceasta creează posibilitatea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității — CNSAS — să se substituie unei instanțe judecătorești, prin faptul că structurile sale interne, inclusiv Colegiul, emit evaluări și constatări care sunt de competența unei instanțe judecătorești și care pot produce *ipso facto* efecte juridice, iar instanța de contencios administrativ are doar un rol formal, întrucât nu face altceva decât să certifice, ulterior, ceea ce deja a constatat această instituție.

9. Se consideră că CNSAS-ul nu este doar o autoritate administrativă autonomă, lipsită de atribuții jurisdicționale, așa cum se acreditează în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008, ci exercită o jurisdicție specifică, în contradicție cu dispozițiile art. 126 alin. (5) din Constituție și adoptă un verdict privind calitatea de lucrător al Securității care implică *ipso facto* și vinovăția de „poliție politică”. Așadar, CNSAS-ul are competența de a stabili existența unei vinovății, în rol de „primă instanță” cu atribuții jurisdicționale propriu-zise.

10. Se afirmă că CNSAS-ul nu trebuia să fie abilitat prin lege să introducă acțiuni în justiție pentru constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, acest drept trebuind să aparțină exclusiv cetățeanului care se consideră vătămat ca urmare a eventualelor acțiuni abuzive ale unor lucrători din fosta Securitate, singurul în măsură să aprecieze asupra prejudiciilor suferite.

11. Se apreciază că, prin introducerea unor acțiuni în constatare, CNSAS-ul se subrogă în dreptul cetățeanului de a avea acces liber la justiție pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, garantat prin dispozițiile art. 21 alin. (1) din Legea fundamentală.

12. Or, așa fiind, consacrarea, prin art. 8 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, a dreptului CNSAS de a dispune introducerea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia contravine art. 21 alin. (1) și art. 52 alin. (1) din Constituție. Contradicția nu rezidă într-o restrângere arbitrară, pe calea reglementării legale, a accesului liber la justiție, ci într-o extindere nepermisă a sferei titularilor acestui drept, dincolo de limitele sale constituționale, astfel cum rezultă din formula redacțională a textelor de referință. Mai mult, un asemenea demers este contrar scopului și rațiunii de a fi ale CNSAS-ului, respectiv de autoritate administrativă autonomă care poate asigura numai dreptul de acces al cetățeanului la propriul dosar, urmând ca, după studiere, dacă se consideră vătămat în drepturile ori în

interesele lui legitime, să acționeze în cunoștință de cauză. Așa fiind, reglementarea legală criticată convertește, nu doar fără temei constituțional, ci chiar împotriva acestuia, dreptul de acces liber la justiție într-o obligație, încălcând în mod evident prevederile art. 21 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Constituție.

13. Se susține că dispozițiile art. 8 lit. a) și cele ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, prin care se stipulează dreptul CNSAS de a introduce acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, sunt neconstituționale și în raport cu dispozițiile art. 58 alin. (1) din Constituția României, întrucât CNSAS-ul se subrogă instituției Avocatului Poporului, creată special pentru „apărarea drepturilor și libertăților persoanelor fizice”, care „își exercită atribuțiile din oficiu sau la cererea persoanelor lezate în drepturile și libertățile lor, în limitele stabilite de lege”.

14. Pe de altă parte, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității este neconstituțională ca urmare a faptului că nu prevede posibilitatea persoanei verificate de a se apăra în fața Colegiului CNSAS.

15. Se afirmă că dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, cu modificările aduse de Legea nr. 293/2008, sunt neconstituționale, întrucât instituie competența de soluționare în primă instanță a acțiunii în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia doar pentru Tribunalul București — Secția de contencios administrativ, respectiv Curtea de Apel București — Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, ca unice instanțe de judecată, în timp ce adevărurile prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din ordonanța de urgență pot fi contestate în fața instanței de contencios administrativ competentă teritorial de orice persoană interesată, în termen de 30 de zile de la publicarea lor pe pagina de internet a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

16. Astfel, prin reglementarea voit contradictorie a art. 10 alin. (2), comparativ cu art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, se creează o „inegalitate de tratament juridic”, în contradicție cu dispozițiile art. 16 din Constituție, potrivit cărora „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

17. În final, se critică lipsa de competență materială a instanțelor de contencios administrativ de a examina sau de a se pronunța pe aspecte sau fapte ce țin de regulamentele sau comandamentele specifice militare. De aceea, calitatea de „ofițer al Securității” trebuie stabilită, identificată și analizată/privită din punctul de vedere al actelor materiale și al activității de regim militar, supusă regimului ordinelor și regulamentelor militare, depunerii unui jurământ militar și structurată pe o ierarhie și acte de comandă, nesupuse jurisdicției de contencios administrativ.

18. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată. În acest sens se arată că nu se poate vorbi despre încălcarea principiului prezumției de nevinovăție, deoarece Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu reglementează nici infracțiuni și nici contravenții atunci când se referă la constatarea calității de lucrător ori colaborator al Securității. Contrar celor susținute de autorul excepției, actul normativ criticat nu acordă atribuții jurisdicționale CNSAS, iar instanța de contencios administrativ nu are un rol formal, deoarece ea este cea care analizează în concret și stabilește dacă acțiunea introdusă de CNSAS este întemeiată sau nu, respectiv dacă sunt îndeplinite condițiile legale pentru constatarea calității de lucrător sau colaborator al securității. De asemenea nu se poate reține nici încălcarea art. 21 alin. (1) și a art. 52 alin. (1) din Constituție și oricum autorul nu poate invoca încălcarea unor drepturi ale persoanelor care au făcut sesizarea în privința lor, ci încălcarea unor drepturi proprii. Totodată, se arată că, în materia

contenciosului administrativ, Curtea de Apel București nu este o instanță extraordinară, ci o instanță de drept comun, iar Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu se subrogă în atribuțiile Avocatului Poporului și nu are atribuțiile unei instanțe ori ale unui organism jurisdicțional.

19. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

20. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

21. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

22. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008.

23. În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție, art. 23 alin. (11) referitor la libertatea individuală, art. 52 alin. (1) care prevede dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 58 alin. (1) referitor la Avocatul Poporului și art. 126 alin. (5) privind instanțele judecătorești.

24. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „indiferent sub ce formă” și „relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității”, cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate a art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, referitor la comunicarea notelor de constatare și a adevărurilor emise de Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității și a constatat că aceste prevederi sunt neconstituționale. Însă, în prezenta cauză, autorul excepției invocă alte critici de neconstituționalitate decât cele admise prin deciziile menționate.

25. Curtea reține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate, în esență asemănătoare, Curtea respingând, ca neîntemeiată, excepția. În acest sens sunt Decizia nr. 290 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 678 din 14 august 2019, Decizia nr. 393 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 24 august 2017, Decizia nr. 643 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 din 10 decembrie 2015, Decizia nr. 159 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 11 iunie 2015, Decizia nr. 85 din 18 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 14 aprilie 2014, Decizia nr. 546 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 27 iulie

2011, Decizia nr. 1.309 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 29 noiembrie 2011, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010.

26. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a statuat, cu valoare de principiu, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a acestor persoane, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea spre exemplu Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, precitată, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011). Acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011, și Decizia nr. 772 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 21 februarie 2018).

27. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile legale criticate încalcă prezumția de vinovăție, prin Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 713 din 15 septembrie 2016, paragraful 20, și Decizia nr. 393 din 13 iunie 2017, precitată, Curtea a constatat că „domeniul de aplicare a prezumției de nevinovăție vizează materia penală, respectiv situațiile în care fapta atribuită unei persoane are conotații penale, care angajează răspunderea penală a acesteia. Astfel, prezumția constituie suportul dreptului la apărare și, implicit, al drepturilor procesuale acordate învinutului sau inculpatului, în cadrul procesului penal. Curtea a constatat că prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție, referitor la instituția prezumției de nevinovăție, nu sunt aplicabile cauzelor aflate pe rolul instanțelor având ca temei dispozițiile ordonanței, deoarece procedura prin care se constată calitatea de lucrător al Securității se desfășoară potrivit regulilor procedurii civile și are ca finalitate exclusiv deconspirarea persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate, prin consemnarea publică a activității acestora, iar nu stabilirea vreunei răspunderi juridice. Totodată, Curtea a reținut că, deși prezumția nu cunoaște o consacrare expresă în materie civilă, dispozițiile civile privind sarcina probei se aplică și în această materie, astfel că legea asigură echilibrul procesual al părților în litigiu și dă expresie unui principiu fundamental al dreptului procesual — principiul aflării adevărului”.

28. Curtea a constatat că este lipsită de orice fundament critica potrivit căreia CNSAS se substituie unei instanțe judecătorești și a statuat că această autoritate este lipsită de atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor judecătorești. Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță judecătorească a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, dispozițiile legale criticate nu sunt de natură să plaseze CNSAS în afara cadrului constituțional și, ca atare, nu îi conferă rolul de instanță extraordinară (în acest sens, a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, Decizia nr. 159 din 12 martie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 9 mai 2013, și Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016, precitată).

29. Cât privește posibilitatea CNSAS de a introduce acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de

colaborator al acesteia fără a avea o legitimare procesuală activă, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 772 din 28 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 165 din 21 februarie 2018, paragrafele 20 și 21, Curtea a reținut că legitimarea procesuală a acestuia izvorăște din însăși prevederea legală care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de CNSAS nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești, în acțiunile în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011, sau Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016, precitată, paragraful 24). Pe de altă parte, prin Decizia nr. 196 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 12 iunie 2015, paragraful 20, Curtea a reținut că acțiunea în constatarea calității de colaborator al Securității este introdusă la o instanță de judecată. Așadar, în condiții de independență și imparțialitate, instanța de judecată competentă este cea care, în urma administrării întregului probatoriu în cauză, pronunță soluția de constatare a calității de colaborator al Securității. Procedura de judecată respectă principiile fundamentale privind oralitatea, contradictorialitatea, publicitatea și dreptul la apărare, părțile beneficiind de posibilitatea de a uza de garanțiile prevăzute de legea procesual civilă pentru a-și susține poziția asupra problemelor de fapt și de drept.

30. Având în vedere cele menționate, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că dispozițiile procedurale criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea în acest sens Decizia nr. 543 din 12 iulie 2016 și Decizia nr. 267 din 24 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 7 aprilie 2009).

31. Referitor la critica potrivit căreia CNSAS se subroga instituției Avocatului Poporului, se reține că, prin Decizia nr. 643 din 13 octombrie 2015, precitată, paragraful 25, Curtea a constatat netemeinicia criticilor referitoare la nesocotirea dispozițiilor constituționale care statuează cu privire la rolul Avocatului Poporului de apărător al drepturilor și libertăților persoanelor fizice. Posibilitatea pe care o are CNSAS de a promova acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia nu reprezintă o substituie în atribuțiile instituției Avocatului Poporului. Această instituție dispune de mecanisme specifice, determinate în mod cuprinzător și detaliat în legea sa de organizare și funcționare, de natură să asigure în mod eficient realizarea rolului său constituțional (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.377 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 27 ianuarie 2011).

32. Cu privire la o critică similară referitoare la competența exclusivă a unei instanțe judecătorești de soluționare a cauzelor având ca obiect constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității, și anume Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, Curtea a observat, prin Decizia nr. 159 din 17 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 11 iunie 2015, paragraful 26, și Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, că, potrivit art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție, justiția se realizează prin

instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. Or, dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 respectă exigențele constituționale invocate, inclusiv cele prevăzute de art. 126 alin. (5) referitoare la interdicția înființării de instanțe extraordinare.

33. În jurisprudența sa în materie, Curtea nu a reținut nici încălcarea principiului egalității în drepturi prevăzută de art. 16 din Constituție, statuând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 este aplicabilă în mod egal tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei, fără a institui privilegii sau discriminări pe criterii arbitrare (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

34. În legătură cu critica de neconstituționalitate susținută din perspectiva necompetenței instanțelor de contencios

36. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ion Petrică în Dosarul nr. 6.870/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 iulie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020

Având în vedere:

— prevederile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, potrivit cărora prin derogare de la prevederile art. 23 alin. (2) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, și de la prevederile art. 6 alin. (2) din Legea privind finanțele publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, în anul 2020 se pot aproba mai mult de două rectificări bugetare;

— necesitatea asigurării fondurilor pentru plata integrală a drepturilor de pensie din sistemul public de pensii în luna decembrie, precum și a celor necesare transmiterii drepturilor de pensie la domiciliul beneficiarilor;

— analiza execuției bugetare pe primele nouă luni ale anului, respectiv a gradului de utilizare a fondurilor bugetare alocate;

— necesitatea corelării planificării bugetare cu gradul de colectare a veniturilor și de execuție a cheltuielilor bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetului asigurărilor pentru șomaj pe primele nouă luni ale anului;

— prevederile Legii nr. 19/2020 privind acordarea unor zile libere părinților pentru supravegherea copiilor, în situația închiderii temporare a unităților de învățământ, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, cu completările ulterioare;

— prevederile Legii nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora legile bugetare anuale pot fi modificate în cursul exercițiului bugetar prin legi de rectificare,

ținând seama de faptul că nepromovarea în regim de urgență a prezentului act normativ ar avea drept consecințe negative următoarele:

— riscul neasigurării fondurilor necesare plății integrale a drepturilor de pensie din sistemul public de pensii în luna decembrie, cu impact negativ asupra bunăstării pensionarilor;

— riscul necorelării planificării bugetare cu evoluția prognozată a indicatorilor macroeconomici și execuția bugetară pe primele nouă luni ale anului;

— riscul neaplicării prevederilor art. 3 alin. (7) din Legea nr. 19/2020, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147/2020, cu completările ulterioare,

în considerarea faptului că elementele sus-menționate vizează interesul general public și definesc un context excepțional care nu putea fi previzionat, iar reglementarea acestora nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată, și al prevederilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 181/2020,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2020, aprobate prin Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020 nr. 6/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 6 ianuarie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 2. — Influențele asupra veniturilor și cheltuielilor bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020, detaliate la venituri pe capitole și subcapitole, iar la cheltuieli pe capitole și titluri, pe credite de angajament și credite bugetare, sunt prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Bugetul asigurărilor sociale de stat aferent sistemului public de pensii pe anul 2020 se majorează la venituri cu suma de 1.827.792 mii lei prin majorarea veniturilor curente cu suma de 337.569 mii lei și majorarea subvenției acordate de la bugetul de stat cu suma de 1.490.223 mii lei, iar la cheltuieli se majorează atât la credite de angajament, cât și la credite bugetare cu suma de 1.827.792 mii lei.

(2) Sistemul de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale pe anul 2020 se diminuează la cheltuieli cu suma de 8.413 mii lei atât la credite de angajament, cât și la credite bugetare, excedentul majorându-se cu aceeași sumă.

Art. 4. — Influențele asupra veniturilor și cheltuielilor bugetului asigurărilor pentru șomaj pe anul 2020, detaliate la venituri pe capitole și subcapitole, iar la cheltuieli pe capitole și titluri, pe credite de angajament și credite bugetare, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 5. — (1) Bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2020 aferent sistemului asigurărilor pentru șomaj se diminuează la venituri cu suma de 100.000 mii lei, iar la cheltuieli se diminuează cu aceeași sumă la credite bugetare, iar la credite de angajament cu suma de 98.500 mii lei.

(2) Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale instituit prin Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare, se majorează la venituri cu suma de 200.000 mii lei, excedentul majorându-se cu aceeași sumă.

Art. 6. — Se autorizează ordonatorul principal de credite să detalieze influențele aprobate și să introducă modificările prevăzute prin prezenta ordonanță de urgență în bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetul asigurărilor pentru șomaj și în anexele la acestea pe anul 2020 și să comunice Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 10 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, detalierea influențelor aprobate.

Art. 7. — Prin derogare de la prevederile art. 12 alin. (1) lit. b) și c), art. 24 și art. 26 alin. (5) din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, și ale art. 3 alin. (5) și (6) din Legea nr. 238/2019 pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2020:

a) pentru anul 2020, plafonul nominal al cheltuielilor exclusiv asistența financiară din partea Uniunii Europene și a altor donatori pentru bugetul asigurărilor sociale de stat este de 82.458,3 milioane lei;

b) pentru anul 2020, plafonul nominal al cheltuielilor exclusiv asistența financiară din partea Uniunii Europene și a altor donatori pentru bugetul asigurărilor pentru șomaj este de 6.828 milioane lei;

c) plafonul nominal al soldului bugetului asigurărilor pentru șomaj pe anul 2020 este de -1.136,6 milioane lei;

d) plafonul nominal al soldului bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2020 este de 22,3 milioane lei.

Art. 8. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

p. Ministrul muncii și protecției sociale,

Eduard Corjescu,

secretar general

București, 23 noiembrie 2020.

Nr. 202.

*) Anexele nr. 1 și 2 sunt reproduse în facsimil.

MINISTERUL MUNCII SI PROTECTIEI SOCIALE

Influente asupra veniturilor si cheltuielilor Bugetului Asigurarilor Sociale de Stat
pe anul 2020

Anexa nr. 1 / Pag. 1 - mii lei -

Ca- pi- tol	Sub- capi- tol	Pa- ra- graf	Grupa/ Titlu	Ar- ti- col	Ali- ne- at	Denumire indicator	Influente
A						B	I
0001	03					VENITURI - TOTAL	1.827.792
0002	03					I.VENITURI CURENTE	337.569
2000	03					B.CONTRIBUTII DE ASIGURARI	337.569
2103						CONTRIBUTIILE ASIGURATILOR	337.569
	01					Contributii de asigurari sociale de stat datorate de asigurati	225.555
	07					Contributia la fondul de pensii, administrat privat (se scade)	-342.296
	11					Contributii de asigurari sociale ale persoanelor pentru perioadele in care acestea nu au avut calitatea de asigurat in sistemul de pensii	13.976
	12					Contributii de asigurari sociale de stat datorate de persoane care realizeaza venituri din activitati independente, activitati agricole si asocieri fara personalitate juridica	4.090
	47					Contributia de asigurari sociale datorata de persoanele care realizeaza venituri din salarii din domeniul constructiilor	436.244
4100	03					IV.SUBVENTII	1.490.223
4200	03					SUBVENTII DE LA ALTE NIVELE ALE ADMINISTRATIEI PUBLICE	1.490.223
4203						SUBVENTII DE LA BUGETUL DE STAT	1.490.223
	24					Subventii primite de bugetul asigurarilor sociale de stat	1.490.223
4903	01					Venituri sistem public de pensii	1.827.792
5000						TOTAL GENERAL	
						I.Credite de angajament	1.819.379
						II.Credite bugetare	1.819.379
		01				CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	1.819.379
						II.Credite bugetare	1.819.379
		20				TITLUL II BUNURI SI SERVICII	
						I.Credite de angajament	2.000
						II.Credite bugetare	2.000
		57				TITLUL IX ASISTENTA SOCIALA	
						I.Credite de angajament	1.817.395
						II.Credite bugetare	1.817.395
		59				TITLUL XI ALTE CHELTUIELI	
						I.Credite de angajament	-16
						II.Credite bugetare	-16
5003						BUGETUL ASIGURARILOR SOCIALE DE STAT	
						I.Credite de angajament	1.819.379
						II.Credite bugetare	1.819.379
		01				CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	1.819.379
						II.Credite bugetare	1.819.379
		20				TITLUL II BUNURI SI SERVICII	
						I.Credite de angajament	2.000
						II.Credite bugetare	2.000
		57				TITLUL IX ASISTENTA SOCIALA	
						I.Credite de angajament	1.817.395
						II.Credite bugetare	1.817.395
		59				TITLUL XI ALTE CHELTUIELI	
						I.Credite de angajament	-16
						II.Credite bugetare	-16
6800	03					Partea a III-a CHELTUIELI SOCIAL-CULTURALE	
						I.Credite de angajament	1.819.379
						II.Credite bugetare	1.819.379
		01				CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	1.819.379

Anexa nr. 1 / Pag. 2 - mii lei -

Ca- pi- tol	Sub- capi- tol	Pa- ra- graf	Gru- pa/ Titlu	Ar- ti- col	Ali- ne- at	Denumire indicator	Influente
A						B	I
			20			II.Credite bugetare	1.819.379
						TITLUL II BUNURI SI SERVICII	
						I.Credite de angajament	2.000
						II.Credite bugetare	2.000
			57			TITLUL IX ASISTENTA SOCIALA	
						I.Credite de angajament	1.817.395
						II.Credite bugetare	1.817.395
			59			TITLUL XI ALTE CHELTUIELI	
						I.Credite de angajament	-16
						II.Credite bugetare	-16
6803						ASIGURARI SI ASISTENTA SOCIALA	
						I.Credite de angajament	1.827.792
						II.Credite bugetare	1.827.792
			01			CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	1.827.792
						II.Credite bugetare	1.827.792
			20			TITLUL II BUNURI SI SERVICII	
						I.Credite de angajament	2.000
						II.Credite bugetare	2.000
			57			TITLUL IX ASISTENTA SOCIALA	
						I.Credite de angajament	1.825.669
						II.Credite bugetare	1.825.669
			59			TITLUL XI ALTE CHELTUIELI	
						I.Credite de angajament	123
						II.Credite bugetare	123
6903						ASIGURARI SI ASISTENTA SOCIALA PENTRU ACCIDENTE DE MUNCA SI BOLI PROFESIONALE	
						I.Credite de angajament	-8.413
						II.Credite bugetare	-8.413
			01			CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	-8.413
						II.Credite bugetare	-8.413
			57			TITLUL IX ASISTENTA SOCIALA	
						I.Credite de angajament	-8.274
						II.Credite bugetare	-8.274
			59			TITLUL XI ALTE CHELTUIELI	
						I.Credite de angajament	-139
						II.Credite bugetare	-139
9903						EXCEDENT/DEFICIT	8.413
9903	10					Excedent/Deficit sistem public de pensii	
9903	11					Excedent/Deficit sistem accidente de munca si boli profesionale	8.413

MINISTERUL MUNCII SI PROTECTIEI SOCIALE

Influente asupra veniturilor si cheltuielilor Bugetului Asigurarilor pentru Somaj
pe anul 2020

Anexa nr. 2 / Pag. 1 - mii lei -

Ca- pi- tol	Sub- capi- tol	Pa- ra- graf	Gr- pa/ Titlu	Ar- ti- col	Ali- ne- at	Denumire indicator	Influente
A						B	1
0001	04					VENITURI - TOTAL	100.000
4100	04					IV.SUBVENTII	200.000
4200	04					SUBVENTII DE LA ALTE NIVELE ALE ADMINISTRATIEI PUBLICE	200.000
4204						SUBVENTII DE LA BUGETUL DE STAT	200.000
	83					Sume alocate din bugetul de stat pentru Fondul de garantare pentru plata creantelor salariale	200.000
4804						SUME PRIMITE DE LA UE/ALTI DONATORI IN CONTUL PLATILOR EFECTUATE SI PREFINANTARI AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	-100.000
	02					Fondul Social European (FSE)	-100.000
4904	01					Venituri sistem asigurari pentru somaj	-100.000
4904	02					Venituri fond garantare pentru plata creantelor salariale	200.000
5000						TOTAL GENERAL	
						I.Credite de angajament	-98.500
						II.Credite bugetare	-100.000
		01				CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	-98.500
						II.Credite bugetare	-100.000
		20				TITLUL II BUNURI SI SERVICII	
						II.Credite bugetare	-1.500
		30				TITLUL III DOBANZI	
						I.Credite de angajament	1.000
						II.Credite bugetare	1.000
		40				TITLUL IV SUBVENTII	
						I.Credite de angajament	500
						II.Credite bugetare	500
		58				TITLUL X PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	
						I.Credite de angajament	-100.000
						II.Credite bugetare	-100.000
5004						BUGETUL ASIGURARILOR PENTRU SOMAJ	
						I.Credite de angajament	-98.500
						II.Credite bugetare	-100.000
		01				CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	-98.500
						II.Credite bugetare	-100.000
		20				TITLUL II BUNURI SI SERVICII	
						II.Credite bugetare	-1.500
		30				TITLUL III DOBANZI	
						I.Credite de angajament	1.000
						II.Credite bugetare	1.000
		40				TITLUL IV SUBVENTII	
						I.Credite de angajament	500
						II.Credite bugetare	500
		58				TITLUL X PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	
						I.Credite de angajament	-100.000
						II.Credite bugetare	-100.000
6400	04					Partea a III-a CHELTUIELI SOCIAL-CULTURALE	
						I.Credite de angajament	1.500
		01				CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	1.500
		20				TITLUL II BUNURI SI SERVICII	
						II.Credite bugetare	-1.500

Anexa nr. 2 / Pag. 2 - mii lei -

Ca- pi- tol	Sub- capi- tol	Pa- ra- graf	Gr- pa/ Titlu	Ar- ti- col	Ali- ne- at	Denumire indicator	Influente
A						B	I
			30			TITLUL III DOBANZI	
						I.Credite de angajament	1.000
						II.Credite bugetare	1.000
			40			TITLUL IV SUBVENTII	
						I.Credite de angajament	500
						II.Credite bugetare	500
6504						INVATAMANT	
						I.Credite de angajament	500
						II.Credite bugetare	500
			01			CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	500
						II.Credite bugetare	500
			40			TITLUL IV SUBVENTII	
						I.Credite de angajament	500
						II.Credite bugetare	500
6804						ASIGURARI SI ASISTENTA SOCIALA	
						I.Credite de angajament	1.000
						II.Credite bugetare	-500
			01			CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	1.000
						II.Credite bugetare	-500
			20			TITLUL II BUNURI SI SERVICII	
						II.Credite bugetare	-1.500
			30			TITLUL III DOBANZI	
						I.Credite de angajament	1.000
						II.Credite bugetare	1.000
8000	04					Partea a V-a ACTIUNI ECONOMICE	
						I.Credite de angajament	-100.000
						II.Credite bugetare	-100.000
8004						ACTIUNI GENERALE ECONOMICE, COMERCIALE SI DE MUNCA	
						I.Credite de angajament	-100.000
						II.Credite bugetare	-100.000
			01			CHELTUIELI CURENTE	
						I.Credite de angajament	-100.000
						II.Credite bugetare	-100.000
			58			TITLUL X PROIECTE CU FINANTARE DIN FONDURI EXTERNE NERAMBURSABILE AFERENTE CADRULUI FINANCIAR 2014-2020	
						I.Credite de angajament	-100.000
						II.Credite bugetare	-100.000
8904	01					Cheltuieli sistem asigurari pentru somaj	
						I.Credite de angajament	-98.500
						II.Credite bugetare	-100.000
9904						EXCEDENT/DEFICIT	200.000
9904	10					Excedent/Deficit sistem asigurari pentru somaj	
9904	11					Excedent/Deficit fond garantare pentru plata creantelor salariale	200.000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

privind aplicarea la nivelul Ministerului Apărării Naționale a prevederilor Strategiei naționale și a Planului național de acțiune privind implementarea Rezoluției 1.325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite — Femeile, pacea și securitatea pentru perioada 2020—2023, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2020

Luând în considerare prevederile Legii nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.273/2000 privind aprobarea Planului național de acțiune pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați,

pentru aplicarea prevederilor măsurii nr. 1 din cap. IV din Strategia națională și Planul național de acțiune privind implementarea Rezoluției 1.325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite — Femeile, pacea și securitatea pentru perioada 2020—2023, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2020,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Departamentul pentru relația cu Parlamentul și calitatea vieții personalului asigură, prin Biroul managementul problematicei de gen, gestionarea și monitorizarea implementării perspectivei de gen la nivelul Ministerului Apărării Naționale, îndeplinind următoarele atribuții:

a) elaborează Codul de conduită din perspectivă de gen și standardele de comportament în Ministerul Apărării Naționale, normele procedurale la nivelul ministerului cu privire la soluționarea plângerilor privind discriminarea de gen și actele de hărțuire sexuală la nivelul Ministerului Apărării Naționale;

b) asigură coordonarea activităților consilierilor de gen din Ministerul Apărării Naționale, organizează și coordonează instruire, convocări de specialitate/reuniuni de informare și consultare cu aceștia, cel puțin o dată pe an;

c) colaborează cu structurile desemnate pentru instruirea personalului și a structurilor nominalizate să participe la misiuni în afara teritoriului național;

d) colaborează cu reprezentanții instituțiilor naționale cu responsabilități pe problematica implementării Rezoluției nr. 1.325/2000 a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind „Femeile, pacea și securitatea”;

e) asigură reprezentarea Ministerului Apărării Naționale la conferințele/seminarele și grupurile de lucru, cu tema „Femeile, pacea și securitatea”;

f) sprijină reprezentanțele militare ale României pe lângă organizațiile internaționale cu date și informații privind implementarea problematicei de gen;

g) asigură secretariatul Grupului național de implementare, în vederea evaluării și monitorizării prevederilor Strategiei naționale și a Planului național de acțiune privind implementarea Rezoluției 1.325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite — Femeile, pacea și securitatea pentru perioada 2020—2023.

Art. 2. — Șeful Biroului managementul problematicei de gen este desemnat punct focal național pentru domeniul problematicei de gen și are următoarele atribuții:

a) coordonează activitățile instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională pe domeniul „Femeile, pacea și securitatea”;

b) coordonează activitatea Grupului național de implementare a Strategiei naționale și a Planului național de

acțiune privind implementarea Rezoluției 1.325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite — Femeile, pacea și securitatea pentru perioada 2020—2023;

c) menține dialogul cu societatea civilă, mediile academice, reprezentanții ai mass-mediei și experți parlamentari, cu competențe în domeniul „Femeile, pacea și securitatea”;

d) realizează acțiuni de conștientizare a publicului larg asupra rolului femeilor în asigurarea păcii și securității prin prelegeri, articole de presă, interviuri etc.;

e) reprezintă România la activitățile Rețelei globale a punctelor focale naționale;

f) asigură legătura cu organizațiile internaționale în domeniul „Femeile, pacea și securitatea”, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului apărării naționale nr. MS 156/2017 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Ministerului Apărării Naționale;

g) participă la conferințele și seminarele ce au ca temă implementarea Rezoluției 1.325 (2000) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite și a rezoluțiilor conexe ce formează agenda „Femeile, pacea și securitatea”;

h) coordonează elaborarea răspunsurilor naționale la solicitările primite de la organizațiile internaționale pe domeniul „Femeile, pacea și securitatea”;

i) propune participanții la grupurile de lucru pe tema „Femeile, pacea și securitatea”;

j) în colaborare cu membrii Grupului național de implementare, propune consultări bilaterale sau, după caz, invitarea în România a unor reprezentanți de nivel cu responsabilități în domeniul „Femeile, pacea și securitatea”.

Art. 3. — În scopul îndeplinirii responsabilităților ce revin Ministerului Apărării Naționale pentru implementarea Strategiei naționale și a Planului național de acțiune, comandanții/șefii structurilor militare, până la nivel batalion/similar inclusiv, desemnează, prin ordin de zi pe unitate, un consilier de gen, de regulă din rândul ofițerilor, care să îndeplinească următoarele atribuții:

a) menține dialogul funcțional cu consilierul de gen desemnat la eșalonul superior și informează ierarhic despre eventualele situații excepționale privind problematica de gen identificate la nivelul structurii militare din care face parte;

b) asigură instruirea de gen a întreg personalului din structura din care face parte, prin includerea temelor specifice în ședințele de lucru ale comandanților și/sau în pregătirile de comandament;

c) asigură integrarea perspectivei de gen în procesul de planificare a operațiilor;

d) asigură introducerea tematicii de gen pe agenda instruirii personalului în perioada de pre-dislocare și contribuie activ la instruirea acestuia cu privire la principiile cuprinse în agenda „Femeile, pacea și securitatea”;

e) sprijină inițiativele dezvoltate la nivelul organizației militare pe linia cooperării în domeniul implementării agendei „Femeile, pacea și securitatea”;

f) participă la activitatea de promovare în mass-media militară sau civilă a importanței participării femeilor la toată aria de activități desfășurate la nivelul Forțelor Armate Române, prin punerea la dispoziție a datelor/informațiilor pe problematica de

gen structurilor/personalului cu atribuții de informare și relații publice din cadrul fiecărei unități militare.

Art. 4. — Consilierii de gen desemnați la nivelul structurilor centrale mențin dialogul funcțional cu Biroul managementul problematicii de gen și sprijină punctul focal național cu datele necesare elaborării răspunsurilor Ministerului Apărării Naționale la solicitările prevăzute la art. 2 lit. h).

Art. 5. — (1) Presentul ordin intră în vigoare la data de 1 decembrie 2020.

(2) La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului apărării nr. M.57/2003 pentru aprobarea „M.R.U.-9, Măsuri în vederea aplicării Planului Național de Acțiune pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați în activitatea Ministerului Apărării Naționale”^{*)}.

Art. 6. — Presentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării naționale,

Nicolae-Ionel Ciucă

București, 18 noiembrie 2020.

Nr. M.203.

^{*)} Ordinul ministrului apărării nr. M.57/2003 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind aprobarea contractării de către Ministerul Finanțelor Publice a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în sumă totală de până la 2,5 miliarde euro, prin lansarea a două serii noi de obligațiuni, cu maturități de 9 ani și 20 de ani, în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes” și desemnarea administratorilor tranzacției

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare, și ale Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, al prevederilor pct. 4.1. a), b)2, subpct. 10 și 11 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și al prevederilor art. 3 din Hotărârea Guvernului 1.264/2010 pentru aprobarea programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, cu modificările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă contractarea de către Ministerul Finanțelor Publice a unor împrumuturi pe piețele externe de capital în cadrul Programului-cadru de emisiuni de titluri de stat „Medium Term Notes”, în sumă totală de până la 2,5 miliarde euro, prin lansarea a două serii noi de obligațiuni, cu maturități de 9 ani și 20 de ani, împrumuturile fiind denumite în continuare *emisiune*. Suma finală, precum și toți ceilalți termeni și condiții financiare urmează să fie stabilite la momentul lansării emisiunii, în funcție de condițiile de piață.

Art. 2. — Emisiunea este administrată de către Citigroup Global Markets Limited, Erste Group Bank AG, ING Bank N.V., J.P. Morgan Securities plc și UniCredit Bank AG.

Art. 3. — Suma aferentă emisiunii se virează în contul de valută deschis pe numele Ministerului Finanțelor Publice la Banca Națională a României și se utilizează pentru finanțarea deficitului bugetar, refinanțarea și rambursarea anticipată a datoriei publice guvernamentale, în conformitate cu prevederile legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 4. — Plata serviciului datoriei publice aferentă emisiunii se asigură conform legislației în vigoare privind datoria publică.

Art. 5. — Presentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,

Vasile-Florin Cițu

București, 24 noiembrie 2020.

Nr. 3.020.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2021 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

